

บทที่ 4

ผลการศึกษา

การศึกษารั้ครั้งนี้ เป็นการศึกษาความเชื่อด้านสุขภาพและพฤติกรรมป้องกันอันตรายจากการทำงานของผู้ประกอบอาชีพช่างทำผม ตำบลบ้านกลาง อำเภอเมือง จังหวัดลำพูน มีผู้ตอบแบบสอบถามและเข้าร่วมทั้งหมดจำนวน 150 คน และทั้งหมดตอบแบบสอบถามครบทุกข้อ ผู้ศึกษาได้เก็บข้อมูลตั้งแต่เดือนกรกฎาคม 2557 ถึงเดือนสิงหาคม 2557 และนำเสนอผลการศึกษา โดยการบรรยายประกอบตารางแบ่งออกเป็น 3 ข้อ ดังนี้

- 4.1 ข้อมูลทั่วไป ข้อมูลเกี่ยวกับสุขภาพ ข้อมูลการทำงานและลักษณะสภาพแวดล้อมการทำงานของผู้ประกอบอาชีพช่างทำผม
- 4.2 ความเชื่อด้านสุขภาพของผู้ประกอบอาชีพช่างทำผม
- 4.3 พฤติกรรมป้องกันอันตรายจากการทำงานของผู้ประกอบอาชีพช่างทำผม

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

4.1 ข้อมูลทั่วไป ข้อมูลเกี่ยวกับสุขภาพ ข้อมูลการทำงานและลักษณะสภาพแวดล้อมการทำงานของผู้ประกอบอาชีพช่างทำผม

ตารางที่ 4.1 ข้อมูลทั่วไป

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (n=150)	ร้อยละ
เพศ		
หญิง	123	82.0
ชาย	27	18.0
อายุ (ปี)		
20 - 30 ปี	34	22.7
31 - 40 ปี	89	59.3
41 - 50 ปี	25	16.7
50 ปีขึ้นไป	2	1.3
พิสัย = 25 - 64, \bar{x} (S.D.) = 35.61 (6.43), Median = 35		
ระดับการศึกษา		
ไม่ได้เรียนหนังสือ	3	2.0
ประถมศึกษา	13	8.6
มัธยมศึกษาต้น	34	22.7
มัธยมศึกษาตอนปลาย/ ปวช.	47	31.3
อนุปริญญาตรี/ ปวส.	34	22.7
ปริญญาตรี	19	12.7
การอบรมหลักสูตรประกาศนียบัตรจากสถาบันเสริมสวย		
ผ่าน	144	96.0
ไม่ผ่าน	6	4.0
รายได้เฉลี่ยต่อเดือน (บาท)		
ต่ำกว่า 5,000	11	7.4
5,001 - 10,000	74	49.3
10,001 - 20,000	50	33.3
20,001 - 30,000	12	8.0
30,001 - 40,000	3	2.0

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (n=150)	ร้อยละ
รายได้ที่ได้รับเพียงพอกับรายจ่าย		
เพียงพอ	89	59.3
ไม่เพียงพอ	61	40.7
การทำอาชีพเสริม		
ไม่ทำ	87	58.0
ทำ	63	42.0
ขายผลิตภัณฑ์เสริมความงาม	42	28.0
ตั้งหน้านอกสถานที่	7	4.7
สักคิว	6	4.0
รับจ้างทั่วไป	5	3.3
ขายของชำ	3	2.0

จากตารางที่ 4.1 พบว่ากลุ่มประชากรที่เป็นผู้ประกอบการอาชีพช่างทำผม จำนวน 150 คน เป็นเพศหญิง จำนวน 123 คน (ร้อยละ 82.0) และเพศชายจำนวน 27 คน (ร้อยละ 18.0) มีช่วงอายุระหว่าง 31 - 40 ปี มากที่สุดคือ จำนวน 89 คน (ร้อยละ 59.3) รองลงมาคือ ช่วงอายุระหว่าง 20-30 ปี จำนวน 34 คน (ร้อยละ 22.7) ตามลำดับ จบการศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช. จำนวน 47 คน (ร้อยละ 31.3) รองลงมาคือมัธยมศึกษาต้น และอนุปริญญาตรี/ปวส. จำนวนเท่ากันคือ 34 คน (ร้อยละ 22.7) ผ่านการอบรมประกาศนียบัตรจากสถาบันเสริมสวย จำนวน 144 คน (ร้อยละ 96) รายได้เฉลี่ยต่อเดือนคือ 5,001 - 10,000 บาท (ร้อยละ 49.3)

รองลงมาคือ 10,001 - 20,000 บาท จำนวน 50 คน (ร้อยละ 33.3) มีรายได้ที่เพียงพอคือ 89 คน (ร้อยละ 59.3) และไม่เพียงพอคือ 61 คน (ร้อยละ 40.7) การทำอาชีพเสริม จำนวน 63 คน (ร้อยละ 42.0) โดยที่พบมากที่สุดคือ การขายผลิตภัณฑ์เสริมความงาม จำนวน 42 คน (ร้อยละ 28.0) ตั้งหน้านอกสถานที่ จำนวน 7 คน (ร้อยละ 4.7) และสักคิวจำนวน 6คน (ร้อยละ 4.0) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.2 ข้อมูลเกี่ยวกับสุขภาพ

ข้อมูลเกี่ยวกับสุขภาพ	จำนวน (n=150)	ร้อยละ
โรคประจำตัวของท่าน		
ไม่มี	117	78.0
มี	33	22.0
โรคภูมิแพ้	16	10.7
โรคความดันโลหิตสูง	8	5.3
ปวดศีรษะ	4	2.6
ปวดกล้ามเนื้อ	4	2.6
โรคเบาหวาน	1	0.8
อาการผิดปกติที่เกิดกับระบบร่างกาย*		
ไม่มี	85	56.7
มี	65	43.3
ระบบโครงร่างและกล้ามเนื้อ	44	67.7
ระบบทางเดินหายใจ	23	35.4
ระบบทางเดินอาหาร	17	26.2
ระบบผิวหนัง	13	20.0
ระบบประสาทและการรับรู้	2	3.1
อื่นๆ ได้แก่ ปวดศีรษะ	3	4.6
การได้รับข่าวสารทางด้านสุขภาพเกี่ยวกับโรคจากการประกอบอาชีพ*		
ไม่เคย	22	14.7
เคย	128	85.3
โทรทัศน์	78	60.9
อินเทอร์เน็ต	72	56.3
การอบรม	62	48.4
หนังสือพิมพ์/วารสาร	50	39.1
เสียงตามสายของเทศบาล/หมู่บ้าน	28	21.9
วิทยุ	23	18.0

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

ข้อมูลเกี่ยวกับสุขภาพ	จำนวน (n=150)	ร้อยละ
การออกกำลังกาย *		
ไม่มี	59	39.3
มี	91	60.7
เดิน	67	73.6
วิ่ง	28	30.8
เต้นแอโรบิก	20	22.0
ปั่นจักรยาน	13	14.3
เครื่องออกกำลังกาย	8	8.8
แบคมินตัน	6	6.6
โยคะ	5	5.5
ฟุตบอล	2	2.2
ฟิตเนส	1	1.1

หมายเหตุ * ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

จากตารางที่ 4.2 พบว่าข้อมูลกลุ่มประชากร มีโรคประจำตัวจำนวน 33 คน (ร้อยละ 22.0) โดยในจำนวนนี้ป่วยเป็นโรคภูมิแพ้ จำนวน 16 คน (ร้อยละ 10.7) โรคความดันโลหิตสูง จำนวน 8 คน (ร้อยละ 5.3) และปวดศีรษะจำนวน 4 คน (ร้อยละ 2.6) ตามลำดับ พบอาการผิดปกติที่เกิดกับระบบร่างกาย จำนวน 65 คน (ร้อยละ 43.3) โดยพบว่ามีอาการของระบบโครงร่างและกล้ามเนื้อ เช่น ปวดข้อมือ ปวดหลัง ปวดขา จำนวน 44 คน (ร้อยละ 29.3) รองลงมาคือ มีอาการของระบบทางเดินหายใจ เช่น ไอ เป็นหวัด เป็นภูมิแพ้จำนวน 23 คน (ร้อยละ 15.3) และมีอาการของระบบทางเดินอาหาร เช่น ปวดบิดท้อง ท้องอืด ท้องผูกจำนวน 17 คน (ร้อยละ 11.3) ตามลำดับ ด้านการได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับโรคจากการประกอบอาชีพเคยได้รับ จำนวน 128 คน (ร้อยละ 85.3) พบว่าได้รับข้อมูลทางโทรทัศน์ จำนวน 78 คน (ร้อยละ 52.0) รองลงมา คืออินเทอร์เน็ต จำนวน 72 คน (ร้อยละ 48.0) และจากการอบรมจำนวน 62 คน (ร้อยละ 41.3) ตามลำดับ การออกกำลังกายมีผู้ออกกำลังกายเป็นประจำประมาณ 30 นาที อย่างน้อย 3 วันต่อสัปดาห์ จำนวน 91 คน (ร้อยละ 60.7) โดยจะเดินออกกำลังกายจำนวน 40 คน (ร้อยละ 40.0) รองลงมาคือ วิ่งจำนวน 28 คน (ร้อยละ 18.7) และมีการเต้นแอโรบิกจำนวน 20 คน (ร้อยละ 13.3) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.3 ข้อมูลการทำงาน

ข้อมูลการทำงาน	จำนวน (n=150)	ร้อยละ
ระยะเวลาที่ประกอบอาชีพเสริมสวຍ (ปี)		
1 - 5	66	44.0
6 - 10	55	36.7
11 - 15	23	15.3
16 - 20	6	4.0
พิสัย = 1 - 41, \bar{x} (S.D.) = 7.81 (6.10), Median = 6.0		
ระยะเวลาการทำงานเฉลี่ยต่อวัน (ชั่วโมง)		
< 8	115	20.0
8 - 12	30	76.7
13 - 15	5	3.3
ช่วงเวลาเปิดร้าน		
เวลา 07.01 - 08.00 น.	62	41.3
เวลา 08.01 - 09.00 น.	48	32.0
เวลา 09.01 - 10.00 น.	38	25.3
เวลา 10.01 น. เป็นต้นไป	2	1.4
ช่วงเวลาปิดร้าน		
เวลา 20.01 - 21.00 น.	68	45.3
เวลา 19.01 - 20.00 น.	46	30.7
เวลา 18.01 - 19.00 น.	33	22.0
เวลา 21.01 น. เป็นต้นไป	3	2.0
การประกอบอาชีพอื่นก่อนจะประกอบอาชีพช่างทำผม		
ไม่เคย	87	58.0
เคย	63	42.0
พนักงานในนิคมอุตสาหกรรม	33	22.0
ค้าขาย	18	12.0
รับจ้างทั่วไป	12	8.0

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

ข้อมูลการทำงาน	จำนวน (n=150)	ร้อยละ
การผ่านการอบรมสุขภาพิบาลสถานบริการเสริมสวย ทำผม		
เคย	99	66.0
ไม่เคย	51	34.0
การมีใบขออนุญาตเปิดกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพว่าด้วยสถานบริการทำผม		
มีใบอนุญาตปี 2557	105	70.0
ไม่มีใบอนุญาต	34	22.7
มีใบอนุญาตแต่หมดอายุ	11	7.3

ตารางที่ 4.3 พบว่ากลุ่มประชากรประกอบอาชีพช่างทำผมมาแล้ว 1 - 5 ปี มีจำนวน 66 คน (ร้อยละ 44) รองลงมา 6 - 10 ปี จำนวน 55 คน (ร้อยละ 36.7) และ 11 - 15 ปี จำนวน 23 คน (ร้อยละ 15.3) ตามลำดับ โดยเฉลี่ยทำงาน 8 - 12 ชั่วโมงต่อวันมากที่สุดจำนวน 115 คน (ร้อยละ 76.7) รองลงมาคือ ทำงานน้อยกว่า 8 ชั่วโมง จำนวน 30 คน (ร้อยละ 20.0) และพบผู้ที่ทำงาน 13 - 15 ชั่วโมง จำนวน 5 คน (ร้อยละ 3.3) พบว่าร้านเปิดทำการเวลา 07.01 - 08.00 น. จำนวน 62 ร้าน (ร้อยละ 41.33) และทำการปิดเวลา 20.01 - 21.00 น. จำนวน 68 ร้าน (ร้อยละ 45.33) มีการประกอบอาชีพอื่นมาก่อนทำร้านทำผมจำนวน 63 คน (ร้อยละ 42.0) โดยพบว่ามีอาชีพ เป็นพนักงานบริษัทในนิคมอุตสาหกรรม ค้าขาย และรับจ้างทั่วไปร้อยละ 22, 12 และ 8 ตามลำดับ เคยผ่านการอบรมสุขภาพิบาลด้านการทำร้านทำผม จำนวน 99 คน (ร้อยละ 66.0) และไม่เคยผ่านการอบรมจำนวน 51 คน (ร้อยละ 34.0) การขออนุญาตเปิดกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพฯ จำนวน 105 คน (ร้อยละ 70) รองลงมาคือไม่มีใบอนุญาต จำนวน 34 คน (ร้อยละ 22.7) และมีใบอนุญาตแต่หมดอายุจำนวน 11 คน (ร้อยละ 7.3)

ตารางที่ 4.4 ข้อมูลลักษณะและสภาพแวดล้อมในการทำงาน (n=150)

ข้อมูลลักษณะและสภาพแวดล้อม	จำนวน	ร้อยละ
การติดตั้งระบบระบายอากาศ *		
ไม่มี	9	6.0
มี	141	94.0
พัดลม	128	90.8
เครื่องปรับอากาศ	58	41.1
พัดลมดูดอากาศ	21	14.9
เครื่องฟอกอากาศ	1	0.7

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

ข้อมูลลักษณะและสภาพแวดล้อม	จำนวน	ร้อยละ
การเลี้ยงสุนัขและแมวในบ้านทำผม		
ไม่มี	126	84.0
มี	24	16.0
แมว	12	8.0
สุนัข	12	8.0
อนุญาตให้ลูกค้านำสุนัขและแมวเข้ามาในบ้าน		
ไม่อนุญาต	123	82.0
อนุญาต	27	18.0
มีป้ายห้ามสูบบุหรี่ติดภายในร้านชัดเจน		
ไม่มี	111	74.0
มี	39	26.0

หมายเหตุ * ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

จากตารางที่ 4.4 พบว่าการติดตั้งระบบระบายอากาศ พบว่ามีการติดตั้งพัดลม จำนวน 128 ร้าน (ร้อยละ 85.3) รองลงมาคือ ติดตั้งเครื่องปรับอากาศ จำนวน 58 ร้าน (ร้อยละ 38.7) และติดตั้งพัดลมดูดอากาศ จำนวน 21 ร้าน (ร้อยละ 14.0) ตามลำดับ ในร้านทำผมพบว่าไม่มีการเลี้ยงสัตว์ จำนวน 126 ร้าน (ร้อยละ 84.0) โดยพบการเลี้ยงสุนัขและแมวในจำนวนที่เท่ากันคือ 12 ร้าน (ร้อยละ 8.0)

ร้านทำผมไม่อนุญาตให้นำสุนัขและแมว เข้ามาในบ้าน จำนวน 123 ร้าน (ร้อยละ 82.0) ร้านทำผมไม่มีป้ายห้ามสูบบุหรี่ติดภายในร้านจำนวน 111 ร้าน (ร้อยละ 74.0) และมีป้ายห้ามสูบบุหรี่ จำนวน 39 ร้าน (ร้อยละ 26.0)

ตารางที่ 4.5 ข้อมูลการป้องกันอันตรายและความปลอดภัยจากการทำงาน

ข้อมูลการป้องกันอันตรายและความปลอดภัย	จำนวน (n=150)	ร้อยละ
จากการทำงาน		
การจัดเก็บสารเคมีและวัตถุไวไฟ เช่น น้ำยาขัดผม น้ำยาย้อมผมในที่มิดชิด		
ไม่มี	18	12.0
มี	132	88.0

ตารางที่ 4.5 (ต่อ)

ข้อมูลการป้องกันอันตรายและความปลอดภัย	จำนวน (n=150)	ร้อยละ
จากการทำงาน		
มีอุปกรณ์ป้องกันอภัย		
ไม่มี	91	60.7
มี	59	39.3
การแยกอุปกรณ์ของมีคมที่ใช้แล้วทิ้งลงในกล่องหรือถังขยะที่เฉพาะ		
ไม่มี	11	7.3
มี	139	92.7
การป้องกันอันตรายด้านความปลอดภัย เช่น จากการถูกปลิ้นจี้ ชิงทรัพย์ในร้าน*		
ไม่มี	39	26.0
มี	111	74.0
ติดกระจกหน้าร้าน	88	79.3
เปิดไฟหน้าร้าน	72	64.9
ติดรูปภาพหน้ากระจก	35	31.5
ถือคกุญแจขณะทำงาน	13	11.7
การติดตั้งกล้องวงจรปิด		
ไม่มี	133	88.7
มี	17	11.3

จากตารางที่ 4.5 ร้านที่มีการจัดเก็บสารเคมีในที่มืดซิด เช่น น้ำยาล้างจานและน้ำยาขัดพื้น จำนวน 132 ร้าน (ร้อยละ 88) ไม่มีอุปกรณ์ป้องกันอภัยเช่นถังดับเพลิง อุปกรณ์ตัดไฟอัตโนมัติ จำนวน 91 ร้าน (ร้อยละ 60.7) มีอุปกรณ์ป้องกันอภัยเช่นถังดับเพลิง อุปกรณ์ตัดไฟอัตโนมัติ จำนวน 59 ร้าน (ร้อยละ 39.3) การแยกทิ้งอุปกรณ์ของมีคมที่ใช้แล้วเช่น ใบมีด โกนลงในกล่องหรือถังขยะเฉพาะ จำนวน 139 ร้าน (ร้อยละ 92.7) มาตรการในการป้องกันอันตรายจากการถูกปลิ้นจี้ ชิงทรัพย์ในร้าน พบว่ามีการติดกระจกหน้าร้าน จำนวน 88 ร้าน (ร้อยละ 58.7) รองลงมาคือ การเปิดไฟหน้าร้าน จำนวน 72 ร้าน (ร้อยละ 48) และมีการติดรูปภาพหน้ากระจก จำนวน 35 ร้าน (ร้อยละ 23.3) ตามลำดับ และยังพบว่าไม่มีมาตรการป้องกันอันตรายในด้านนี้ จำนวน 39 ร้าน (ร้อยละ 26) ไม่มีการติดตั้งกล้องวงจรปิด จำนวน 133 ร้าน (ร้อยละ 88.7) และมีการติดตั้งกล้อง จำนวน 17 คน (ร้อยละ 11.3)

4.2 ความเชื่อด้านสุขภาพของผู้ประกอบอาชีพช่างทำผม

เกี่ยวกับการรับรู้ปัญหาสุขภาพทั้ง 4 ด้าน ดังนี้

ตารางที่ 4.6 ระดับการรับรู้ตามความเชื่อด้านสุขภาพโดยรวม

ระดับคะแนนความเชื่อด้านสุขภาพโดยรวม	จำนวน (n=150)	ร้อยละ
ระดับสูง	24	16.0
ระดับปานกลาง	108	72.0
ระดับต่ำ	18	12.0

* $\bar{x} = 100.50$ $SD = 9.50$

จากตารางที่ 4.6 พบระดับความเชื่อด้านสุขภาพโดยรวม ของกลุ่มประชากร ทั้ง 4 ด้าน ประกอบด้วย การรับรู้โอกาสเสี่ยงของปัญหาสุขภาพจากการทำงาน การรับรู้ความรุนแรงของการเกิดปัญหาสุขภาพจากการทำงาน การรับรู้ประโยชน์ของพฤติกรรมป้องกันอันตรายจากการทำงาน และการรับรู้อุปสรรคของพฤติกรรมป้องกันอันตรายจากการทำงาน โดยจำแนก ระดับคะแนนเป็น 3 ระดับ คือ ระดับ สูง กลาง ต่ำ ผลการศึกษา พบว่า อยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 108 คน (ร้อยละ 72.0) ระดับสูง จำนวน 24 คน (ร้อยละ 16.0) และอยู่ในระดับต่ำจำนวน 18 คน (ร้อยละ 12.0) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.7 ระดับการรับรู้ตามความเชื่อด้านสุขภาพจากการทำงาน รายด้าน

ระดับความเชื่อด้านสุขภาพ	จำนวน (n=150)	ร้อยละ
การรับรู้โอกาสเสี่ยงของการเกิดปัญหาสุขภาพ		
ระดับสูง	34	22.7
ระดับปานกลาง	100	66.7
ระดับต่ำ	16	10.6
การรับรู้ความรุนแรงของการเกิดปัญหาสุขภาพ		
ระดับสูง	31	20.7
ระดับปานกลาง	105	70.0
ระดับต่ำ	14	9.3

ตารางที่ 4.7 (ต่อ)

ระดับความเชื่อด้านสุขภาพ	จำนวน (n=150)	ร้อยละ
การรับรู้ประโยชน์ของพฤติกรรมป้องกันอันตรายจากการทำงาน		
ระดับสูง	46	30.7
ระดับปานกลาง	90	60.0
ระดับต่ำ	14	9.3
การรับรู้อุปสรรคของพฤติกรรมป้องกันอันตรายจากการทำงาน		
ระดับสูง	25	16.7
ระดับปานกลาง	95	63.3
ระดับต่ำ	30	20.0

จากตารางที่ 4.7 เมื่อแยกรายด้านทั้ง 4 ด้าน พบว่า การรับรู้โอกาสเสี่ยงของการเกิดปัญหาสุขภาพ การรับรู้ความรุนแรงของการเกิดปัญหาสุขภาพ การรับรู้ประโยชน์ของพฤติกรรมป้องกันอันตรายจากการทำงาน และการรับรู้อุปสรรคของพฤติกรรมป้องกันอันตรายจากการทำงาน พบว่า อยู่ในระดับระดับปานกลาง คือร้อยละ 66.7, 70.0, 60.0 และร้อยละ 63.3 ระดับสูง คือร้อยละ 22.7, 20.7, 20.7 และร้อยละ 16.7 และอยู่ในระดับต่ำ คือร้อยละ 10.6, 9.3, 9.3 และร้อยละ 20.0 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.8 ระดับการรับรู้โอกาสเสี่ยงของการเกิดปัญหาสุขภาพจากการทำงาน รายข้อ

รับรู้โอกาสเสี่ยงของการเกิดปัญหาสุขภาพจากการทำงาน	เห็นด้วย (n=150) n(%)	ไม่แน่ใจ n(%)	ไม่เห็นด้วย n(%)
1.ระบบโครงสร้างและกล้ำเนื้อ เช่น อาการปวดขา เส้นเลือดขอด ปวดข้อเท้า ข้อมือ	136 (90.7)	9 (6.0)	5 (3.3)
2.ระบบทางเดินหายใจ เช่น หวัด ภูมิแพ้	134 (89.3)	11 (7.3)	5 (3.3)
3.สารเคมีที่ทำให้เกิดการระคายเคืองของผิวหนังเช่นฝุ่นคันทุ่มน้ำใส	120 (80.0)	25 (16.7)	5 (3.3)

ตารางที่ 4.8 (ต่อ)

รับรู้โอกาสเสี่ยงของการเกิดปัญหาสุขภาพจากการทำงาน (n=150)	เห็นด้วย n(%)	ไม่แน่ใจ n(%)	ไม่เห็นด้วย n(%)
4.แสงที่ไม่เพียงพอมีผลต่อกลิ้ามเนื้อตาและความผิดปกติของการมองเห็น	110 (73.3)	30 (20.0)	9 (6.0)
5.การถูกไฟฟ้าดูด หรือ ช็อต	107 (71.3)	31 (20.7)	12 (8.0)
6.การเกิดโรคของผิวหนัง เช่น เชื้อรา กลาก เกื้ออน	91 (60.7)	45 (30.0)	14 (9.3)
7.เสียงดังของไดร์เป่าผมทำให้หูสูญเสียการได้ยิน	84 (56.0)	52 (34.7)	14 (9.3)
8.การถูกปลั๊กจี้ ชิงทรัพย์ถูกทำร้ายร่างกาย	74 (49.3)	56 (37.3)	20 (13.3)

จากตารางที่ 4.8 การรับรู้โอกาสเสี่ยงของการเกิดปัญหาสุขภาพในการทำงาน เห็นด้วยมากที่สุดคือระบบกลิ้ามเนื้อ เช่น อาการปวดขา เส้นเลือดขอด ปวดข้อเท้า ข้อมือ จำนวน 136 คน (ร้อยละ 90.7) รองลงมาคือ ระบบทางเดินหายใจ เช่น หวัด ภูมิแพ้ จำนวน 134 คน (ร้อยละ 89.3) และระบบของผิวหนัง เช่น ผื่นคัน ตุ่มน้ำใส จำนวน 120 คน (ร้อยละ 80.0) ส่วนน้อยที่สุดคือ การรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการถูกปลั๊กจี้ ชิงทรัพย์หรือ ถูกทำร้ายร่างกาย จำนวน 74 คน (ร้อยละ 49.3)

ตารางที่ 4.9 ข้อมูลการรับรู้ความรุนแรงของการเกิดปัญหาสุขภาพจากการทำงาน รายข้อ

การรับรู้ความรุนแรงของการเกิดปัญหาสุขภาพจากการทำงาน (n=150)	เห็นด้วย n(%)	ไม่แน่ใจ n(%)	ไม่เห็นด้วย n(%)
1. การทำงานในร้านทำผมและได้รับสารเคมี เป็นระยะเวลา นานๆ ซึ่งจะพัฒนาทำให้เกิดโรกระบบทางเดินหายใจ เช่น หอบหืด มะเร็งปอด	115 (76.7)	30 (20.0)	5 (3.3)
2. ทำทางการทำงาน เช่น การยืนนานๆ การก้มซ้ำๆและ บ่อยๆ มีผลทำให้เกิดโรคของระบบกลิ้ามเนื้อ ที่รุนแรง เช่น การอักเสบของกลิ้ามเนื้อเฉียบพลัน และเรื้อรังได้	115 (76.7)	32 (21.3)	3 (2.0)

ตารางที่ 4.9 (ต่อ)

การรับรู้ความรุนแรงของการเกิดปัญหาสุขภาพจากการ ทำงาน (n=150)	เห็นด้วย n (%)	ไม่เห็นด้วย n(%)	ไม่เห็นด้วย n(%)
3. การได้รับสารเคมีกระตุ้นเข้าตาทำให้เกิดการอักเสบของตา ถึงขั้นตาบอดได้	112 (74.7)	36 (24.0)	2 (1.3)
4. การทำงานในร้านทำผมและได้รับสารเคมีทำให้เกิดการ ระคายเคืองต่อระบบผิวหนัง เช่น ผื่นแพ้ ผิวหนังอักเสบชั้น รุนแรง	108 (72.0)	38 (25.3)	4 (2.7)
5. มือที่มีแผลสัมผัสเลือดหรือสารคัดหลั่ง ทำให้เป็นไวรัส ตับอักเสบบี และซี โรคเอดส์ได้	96 (64.0)	46 (30.7)	8 (5.3)
6. เสียงของเครื่องเป่าผมที่ดังมาก ๆ และได้ยินเป็นระยะ เวลานานในการทำงานของท่านทำให้เกิดอาการหูตึงได้	92 (61.3)	44 (29.3)	14 (9.3)
7. วัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการทำงานของท่านส่งผลทำให้เกิด ไฟฟ้าช็อต ไฟฟ้าช๊อต และเสียชีวิตได้	91 (60.7)	44 (29.3)	15 (10.0)
8. การทำงานในร้านทำผมอาจทำ ทำให้เกิด การถูกปล้นจี้ ชิงทรัพย์ถูกทำร้ายร่างกายจนสูญเสียชีวิต	74 (49.3)	50 (33.3)	26 (17.3)

จากตารางที่ 4.9 พบการรับรู้ความรุนแรงของการเกิดปัญหาสุขภาพจากการทำงาน มากที่สุดใน
สัดส่วนที่เท่ากัน 2 ด้าน คือการ ได้รับสารเคมี เป็นระยะเวลาต่างๆ ซึ่งจะพัฒนาทำให้เกิดโรกระบบ
ทางเดินหายใจ เช่น หอบหืด มะเร็งปอด และทำทางกรขึ้นนานๆ การก้มซ้ำๆและบ่อยๆ ทำให้เกิดโรค
ของระบบกล้ามเนื้อที่รุนแรง เช่น การอักเสบของกล้ามเนื้อเฉียบพลันและเรื้อรัง จำนวน 115 คน (ร้อยละ
76.7) รองลงมาคือสารเคมีกระตุ้นเข้าตาทำให้ตาอักเสบถึงขั้นตาบอดได้จำนวน 112 คน (ร้อยละ
74.7) ตามลำดับ และการรับรู้ความรุนแรงของการเกิดปัญหาสุขภาพจากการทำงาน น้อยที่สุดคือ การ
รับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการถูกปล้นจี้ ชิงทรัพย์หรือ ถูกทำร้ายร่างกาย จำนวน 74 คน (ร้อยละ49.3)

ตารางที่ 4.10 ข้อมูลการรับรู้ประโยชน์ของพฤติกรรมการป้องกันอันตรายจากการทำงาน รายข้อ

การรับรู้ประโยชน์ของพฤติกรรมการป้องกันอันตรายจาก การทำงาน (n=150)	เห็นด้วย n (%)	ไม่เห็นด้วย n (%)	ไม่เห็นด้วย n (%)
1. การจัดเก็บอุปกรณ์ เครื่องมือให้เป็นระเบียบ มีที่ทิ้ง ใบมีดโกนที่ใช้แล้ว มีฝาปิดในภาชนะที่ทึบทึบไม่ทึบ ทะลุได้ จะช่วยป้องกันอุบัติเหตุได้	140 (93.3)	9 (6.0)	1 (0.7)
2. การติดตั้งหลอดไฟเพื่อให้แสงสว่างที่เหมาะสมและ เพียงพอจะช่วยป้องกันการเกิดปัญหาทางสายตา	139 (92.7)	10 (6.7)	1 (0.7)
3. การใส่เสื้อกาวน์ ใส่ถุงมือ ใส่ผ้าปิดปากและจมูกจะช่วย ในการป้องกันสารเคมีที่ใช้ในการทำงานได้ เช่น สเปรย์ น้ำยาข้อมผม น้ำยายืดผม	135 (90.0)	14 (9.3)	1 (0.7)
4. การติดตั้งเครื่องใช้ไฟฟ้า ควรมีระบบป้องกันอันตราย เช่นการต่อสายลงดิน และมีเครื่องตัดไฟอัตโนมัติจะช่วย ป้องกันไฟฟ้าช็อตหรือไฟฟ้าดูดได้	132 (88.0)	17 (11.3)	1 (0.7)
5. การอบรมสุขภาพิบาล สถานบริการเสริมสวย แต่งผม มี ประโยชน์ต่อตัวท่าน	131 (87.5)	17 (11.3)	2 (1.3)
6. การติดตั้งเครื่องปรับอากาศ ควรมีพัดลมหรือเครื่องดูด อากาศให้เหมาะสมกับพื้นที่ห้องในสถานประกอบ กิจการด้วย	130 (86.7)	20 (13.3)	0 (0.0)
7. การล้างมือหลังการสัมผัสสารเคมีทุกครั้งจะช่วยป้องกัน อันตรายจากสารเคมีที่เข้าสู่ร่างกายได้	128 (85.3)	20 (13.3)	2 (1.3)
8. การล้างทำความสะอาดอุปกรณ์หลังการใช้และแช่น้ำยา ฆ่าเชื้อ และตากแดดให้แห้ง จะช่วยป้องกันโรคของเชื้อ ราได้	128 (85.3)	21 (14.0)	1 (0.7)
9. การเลือกใช้อุปกรณ์ เช่น ไม้เป่าผม เครื่องหนีบผม ไม่ ควรมีน้ำหนักมากจนเกินไป ควรมีขนาดที่เหมาะสมกับ ตัวช่างเพราะจะช่วยป้องกันการปวดกล้ามเนื้อ เอ็น ข้อมือได้	127 (84.7)	23 (15.3)	0 (0.0)

ตารางที่ 4.10 (ต่อ)

การรับรู้ประโยชน์ของพฤติกรรมการป้องกันอันตรายจาก การทำงาน (n=150)	เห็นด้วย n (%)	ไม่แน่ใจ n(%)	ไม่เห็นด้วย n(%)
10. การใส่เสื้อกาวน์ ใส่ถุงมือ ใส่ผ้าปิดปากและจมูกจะ ช่วยในการป้องกันโรคทางเดินระบบหายใจได้ เช่น โรคหวัด ภูมิแพ้	124 (82.7)	25 (16.7)	1 (0.7)
11. การเลือกใช้เก้าอี้ ที่ปรับระดับความสูง ค่า จะช่วย ป้องกันปัญหาอาการปวดหลังได้	123 (82.0)	24 (16.0)	3 (2.0)
12. การใช้แผ่นยางหรือพรมรองพื้นที่มีความนุ่ม และสวม ใส่รองเท้านุ่มและหนาพอประมาณ จะช่วย ป้องกันการเมื่อยล้าของกล้ามเนื้อน่องได้	112 (74.7)	33 (22.0)	5 (3.3)
13. การติดตั้งระบบระบายอากาศ เช่น พัดลม เครื่องปรับอากาศและพัดลมดูดอากาศ มีส่วนช่วยใน การป้องกันสารเคมีและเชื้อโรคเข้าสู่ร่างกายได้	99 (66.0)	47 (31.3)	4 (2.7)
14. การใส่อุปกรณ์ป้องกันเสียง (ear plug) ในขณะที่ใช้ ไคร้เป่าผมจะช่วยป้องกันการสูญเสียการได้ยิน	86 (57.3)	53 (35.3)	11 (7.3)

จากตารางที่ 4.10 การรับรู้ประโยชน์ของพฤติกรรมการป้องกันอันตรายจากการทำงาน พบว่า การรับรู้ด้านการจัดเก็บและทิ้งใบมีดโกนที่ใช้แล้ว มีฝาปิดในภาชนะที่คงทนไม่ทิ่มทะลุได้ จะช่วยป้องกันอุบัติเหตุได้ มากที่สุดคือ จำนวน 140 คน (ร้อยละ93.3) รองลงมาคือการติดตั้งหลอดไฟเพื่อให้แสงสว่างที่เหมาะสมและเพียงพอจะช่วยป้องกันการเกิดปัญหาทางสายตา จำนวน139 คน (ร้อยละ 92.7) และการใส่เสื้อกาวน์ ใส่ถุงมือ ใส่ผ้าปิดปากและจมูกจะช่วยในการป้องกันสารเคมีที่ใช้ในการทำงานได้ เช่น สเปร์ย์ น้ำยาขัดผม น้ำยายืดผม จำนวน 135 คน (ร้อยละ90.0) ตามลำดับ และการรับรู้ประโยชน์ของพฤติกรรมการป้องกันอันตรายจากการทำงาน น้อยที่สุดคือ การใส่อุปกรณ์ป้องกันเสียง (ear plug) ในขณะที่ใช้ไคร้เป่าผมจะช่วยป้องกันการสูญเสียการได้ยิน จำนวน 86 คน (ร้อยละ57.3)

ตารางที่ 4.11 ข้อมูลการรับรู้อุปสรรคของพฤติกรรมการป้องกันอันตรายจากการทำงาน รายข้อ

การรับรู้อุปสรรคของพฤติกรรมการป้องกันอันตราย จากการทำงาน (n=150)	เห็นด้วย n(%)	ไม่เห็นด้วย n (%)	ไม่เห็นด้วย n (%)
1. การติดตั้งเครื่องปรับอากาศซึ่งมีเครื่องดูดอากาศ จะทำให้ท่านต้องเสียเงินในการติดตั้ง	59 (39.3)	25 (16.7)	66 (44.0)
2. การใส่ผ้าปิดจมูกและปากขณะทำงานจะทำให้ รู้สึกอึดอัด หายใจไม่สะดวก	58 (38.7)	16 (10.7)	76 (50.7)
3. การใช้อุปกรณ์ป้องกันเสียง (ear plug) ทำให้ท่าน สื่อสารหรือพูดคุยกับลูกค้า ได้ยินไม่ชัดเจน	56 (37.3)	47 (31.3)	47 (31.3)
4. การใช้อุปกรณ์ป้องกันเสียง (ear plug) ทำให้ท่าน รู้สึกอึดอัดไม่สบาย	44 (29.3)	47 (31.3)	59 (39.3)
5. การสวมใส่เสื้อกาวน์จะทำให้รู้สึกไม่สบายตัว ไม่ คล่องแคล่วขณะปฏิบัติงาน	41 (27.3)	25 (16.7)	84 (56.0)
6. การซื้อถุงมือ ผ้าปิดจมูกและปาก เสื้อกาวน์ ที่สวม ใส่ขณะทำงานทำให้เพิ่มค่าใช้จ่ายมากขึ้น	41 (27.3)	20 (13.3)	89 (59.3)
7. การใช้ใคร่เป่าผมหรือเครื่องหนีบผมที่ได้ มาตรฐานมีราคาแพง ทำให้เพิ่มค่าใช้จ่าย	41 (27.3)	26 (17.3)	83 (55.3)
8. การใส่ผ้าปิดจมูกและปาก ทำให้พูดคุยกับผู้อื่น ลำบาก	35 (23.3)	17 (11.3)	98 (65.3)
9. การสวมใส่รองเท้าที่หนานุ่ม ใส่สบายทำให้ต้องเพิ่ม ค่าใช้จ่ายในการจัดซื้อ	33 (22.0)	22 (14.7)	95 (63.3)
10. การใส่ถุงมือขณะทำงาน ทำให้ช้าและไม่ถนัด	30 (20.0)	28 (18.7)	92 (61.3)
11. การสวมใส่เสื้อผ้า ที่มีดัดจริตเกินไป จะไม่เป็นที่ สนใจและดึงดูดลูกค้า ที่มารับบริการ	20 (13.3)	36 (24.0)	94 (62.7)

จากตารางที่ 4.11 การรับรู้อุปสรรคของพฤติกรรมการป้องกันอันตรายจากการทำงาน พบว่า การรับรู้อุปสรรคที่เห็นด้วยมากที่สุดคือ การติดตั้งเครื่องปรับอากาศจะทำให้เสียเงินในการติดตั้ง จำนวน 59 คน (ร้อยละ 39.3) รองลงมาคือ การใช้ผ้าปิดจมูกและปากขณะทำงานทำให้รู้สึกอึดอัด หายใจไม่สะดวก จำนวน 58 คน (ร้อยละ 38.7) และการใช้อุปกรณ์ป้องกันเสียง(ear plug) ทำให้สื่อสาร

หรือพูดคุยกับลูกค้าไม่ชัดเจน จำนวน 56 คน (ร้อยละ37.3) และการรับรู้อุปสรรคของพฤติกรรมกรมการป้องกันอันตรายจากการทำงาน ที่ไม่เห็นด้วยมากที่สุด คือการใส่ผ้าปิดจมูกและปาก ทำให้พูดคุยติดต่อกับผู้อื่นลำบาก จำนวน 98 คน (ร้อยละ65.3)

ตารางที่ 4.12 ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลทั่วไป (ประเด็นที่สำคัญ) กับความเชื่อด้านสุขภาพโดยรวม

ข้อมูลทั่วไป	ความเชื่อด้านสุขภาพ (ระดับ)			รวม (ร้อยละ)	P-value		
	สูง	กลาง	ต่ำ				
เพศ	หญิง	14 (11.4)	97 (78.9)	12 (9.8)	123 (100)	0.001 ^b	
	ชาย	10 (37.0)	11 (40.7)	6 (22.3)			27 (100)
อายุ	≤ 40	21 (17.1)	88 (71.5)	14 (11.4)	123 (100)	0.701 ^b	
	≥ 41	3 (11.1)	20 (74.1)	4 (14.8)			27 (100)
ระดับการศึกษา	ไม่ได้เรียน- ประถมศึกษา	3 (18.8)	10 (62.5)	3 (18.8)	16 (100)	0.806 ^b	
	ม.1 - ม.6/ ปวช.	12 (14.8)	59 (72.8)	10 (12.3)			81 (100)
	ปวส. - ป.ตรี สูง กว่า ป.ตรี	9 (17.0)	39 (73.6)	5 (9.4)			53 (100)
	รายได้	≤ 10,000 (16.5)	58 (68.2)	13 (15.3)			85 (100)
	> 10,000 (15.4)	50 (76.9)	5 (7.7)	65 (100)	0.335 ^a		

*a = chi-Square , b = Fisher's Exact Test

จากตารางที่ 4.12 พบว่าความสัมพันธ์ระหว่าง เพศ มีผลต่อการรับรู้ ตามความเชื่อด้านสุขภาพโดยรวม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$) โดยพบว่าเพศหญิง มีการรับรู้ตามความเชื่อด้านสุขภาพทั้ง 4 ด้านโดยรวมได้ดีกว่า เพศชาย ผลการศึกษาไม่พบความสัมพันธ์ ระหว่าง อายุ ระดับการศึกษา รายได้ กับความเชื่อด้านสุขภาพโดยรวม

ตารางที่ 4.13 ความสัมพันธ์ระหว่าง ข้อมูลสุขภาพ (ประเด็นที่สำคัญ) กับความเชื่อด้านสุขภาพ โดยรวม

ข้อมูลสุขภาพ	ความเชื่อด้านสุขภาพ (ระดับ)			รวม (ร้อยละ)	P-value	
	สูง	กลาง	ต่ำ			
โรคประจำตัว	มี	6 (18.2)	21 (63.6)	6 (18.2)	33 (100)	0.390 ^a
	ไม่มี	12 (10.2)	87 (74.4)	18 (15.4)		
อาการผิดปกติ ของร่างกาย	ปกติ	16 (18.8)	59 (69.4)	10 (11.8)	85 (100)	0.557 ^b
	ไม่ปกติ	8 (12.3)	49 (75.4)	8 (12.3)		
การได้รับ ข้อมูล	เคย	21 (16.4)	93 (72.7)	14 (10.9)	128 (100)	0.616 ^b
	ไม่เคย	3 (13.6)	15 (68.2)	4 (18.2)		

*a = chi-Square , b = Fisher's Exact Test

จากตารางที่ 4.13 ไม่พบความสัมพันธ์ระหว่าง โรคประจำตัว อาการผิดปกติของระบบร่างกาย การได้รับข้อมูลข่าวสาร กับความเชื่อด้านสุขภาพโดยรวม

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 4.14 ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลการทำงาน (ประเด็นที่สำคัญ) กับความเชื่อด้านสุขภาพ โดยรวม

ข้อมูลการทำงาน		ความเชื่อด้านสุขภาพ (ระดับ)			รวม (ร้อยละ)	P-value
		สูง	กลาง	ต่ำ		
ระยะเวลา (ปี)	≤ 6	11 (13.8)	60 (75.0)	9 (11.2)	80 (100)	0.658 ^a
	> 6	13 (18.6)	48 (68.6)	9 (12.9)	70 (100)	
ระยะเวลา ทำงาน (ชั่วโมง)	≤ 8	3 (10.0)	20 (66.7)	7 (23.3)	30 (100)	0.113 ^b
	> 8	21 (17.5)	88 (73.3)	11 (9.2)	120 (100)	
การประกอบ อาชีพอื่นมา ก่อน	เคย	12 (19.1)	41 (65.1)	10 (15.8)	63 (100)	0.409 ^b
	ไม่เคย	12 (13.8)	67 (77.0)	8 (9.2)	87 (100)	
การอบรม สุขภาพ สถานบริการ เสริมสวย	เคย	17 (17.2)	70 (70.7)	12 (12.0)	99 (100)	0.943 ^b
	ไม่เคย	7 (13.7)	38 (74.5)	6 (11.8)	51 (100)	

*a = chi-Square , b = Fisher's Exact Test

จากตารางที่ 4.14 ไม่พบความสัมพันธ์ระหว่าง ระยะเวลา (ปี) ระยะเวลา(ชั่วโมง) การประกอบอาชีพอื่นมาก่อน และการอบรมสุขภาพสถานบริการเสริมสวย กับความเชื่อด้านสุขภาพโดยรวม

4.3 พฤติกรรมป้องกันอันตรายของผู้ประกอบอาชีพช่างทำผม ประกอบด้วย 5 ด้าน ดังนี้

ตารางที่ 4.15 ระดับคะแนนพฤติกรรมป้องกันอันตรายจากการทำงาน โดยรวม

ระดับคะแนนพฤติกรรมการป้องกันอันตรายในการ ทำงาน	จำนวน (n=150)	ร้อยละ
ระดับสูง	34	22.7
ระดับปานกลาง	94	62.7
ระดับต่ำ	22	14.6

* $\bar{x} = 51.00$ SD = 4.00

จากตารางที่ 4.15 พฤติกรรมการป้องกันอันตราย ของผู้ประกอบอาชีพช่างทำผม โดยรวม พบว่า อยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 94 คน (ร้อยละ 62.7) ระดับสูง จำนวน 34 คน (ร้อยละ 22.7) และ อยู่ในระดับต่ำ จำนวน 22 คน (ร้อยละ 14.6) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.16 ระดับคะแนนพฤติกรรมการป้องกันอันตรายจากการทำงาน รายด้าน

ระดับคะแนนพฤติกรรมป้องกันอันตรายจากการทำงาน	จำนวน (n=150)	ร้อยละ
ด้านเคมี		
ระดับสูง	59	39.3
ระดับปานกลาง	85	56.7
ระดับต่ำ	6	4.0
ด้านชีวภาพ		
ระดับสูง	73	48.7
ระดับปานกลาง	71	47.3
ระดับต่ำ	6	4.0
ด้านกายภาพ		
ระดับสูง	69	46.0
ระดับปานกลาง	78	52.0
ระดับต่ำ	3	2.0

ตารางที่ 4.16 (ต่อ)

ระดับคะแนนพฤติกรรมป้องกันอันตรายจากการทำงาน	จำนวน (n=150)	ร้อยละ
ด้านการยศาสตร์		
ระดับสูง	83	55.3
ระดับปานกลาง	61	40.7
ระดับต่ำ	6	4.0
ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน		
ระดับสูง	26	17.3
ระดับปานกลาง	113	75.4
ระดับต่ำ	11	7.3

จากตารางที่ 4.16 เมื่อแยกพฤติกรรมการป้องกันอันตรายจากการทำงานรายด้านทั้ง 5 ด้าน พบว่า ด้านเคมี ด้านชีวภาพ ด้านกายภาพ ด้านการยศาสตร์ และด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน พบว่า อยู่ในระดับปานกลาง คือ ร้อยละ 56.7, 47.3, 52.0, 40.7 และร้อยละ 75.4 อยู่ในระดับสูง คือร้อยละ 39.3, 48.7, 46.0, 55.3 และร้อยละ 17.3 และอยู่ในระดับต่ำ คือร้อยละ 4.0, 4.0, 2.0, 4.0 และร้อยละ 7.3 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.17 ข้อมูลพฤติกรรมการป้องกันอันตรายจากการทำงาน

พฤติกรรมป้องกันอันตรายจากการทำงาน (n=150)	ปฏิบัติ ประจำ	ปฏิบัติ บางครั้ง	ไม่เคย ปฏิบัติ
	n(%)	n (%)	n(%)
1. ด้านเคมี			
1.1 การใส่ถุงมือ ขณะสัมผัสสารเคมี เช่น น้ำยาข้อมผม	140 (93.3)	10 (6.7)	0 (0.0)
1.2 การล้างมือหลังการสัมผัสสารเคมี เช่น น้ำยาข้อมผม	140 (93.3)	8 (5.3)	2 (1.3)
1.3 การใส่ผ้าปิดจมูกและปาก ในขณะที่ทำงาน	101 (67.3)	43 (28.7)	6 (4.0)
1.4 การสวมใส่เสื้อกาวน์ ในขณะที่ทำงาน	73 (48.7)	57 (38.0)	20 (13.3)

ตารางที่ 4.17 (ต่อ)

พฤติกรรมการป้องกันอันตรายจากการทำงาน (n=150)	ปฏิบัติ ประจำ n(%)	ปฏิบัติ บางครั้ง n (%)	ไม่เคย ปฏิบัติ n(%)
2. ด้านชีวภาพ			
2.1 การแยกอุปกรณ์ที่มีส่วนผสมของสารเคมี ให้ห่างจาก อาหารและวัสดุไวไฟ	141 (94.0)	9 (6.0)	0 (0.0)
2.2 การแยกวัสดุ อุปกรณ์ ที่ใช้แล้วลงในขยะที่เป็นอันตราย เช่น ไข่มดโกน ใส่ขวดแก้วและระบุชัดเจน	132 (88.0)	14 (9.3)	4 (2.7)
2.3 การใส่ผ้าปิดจมูกและปาก เมื่อทำนรู้สึกไม่สบาย เช่น หวัด	128 (85.3)	18 (12.0)	4 (2.7)
2.4 การล้างทำความสะอาดอุปกรณ์หลังการใช้ เช่น แปรง หวี ด้วยการใช้น้ำยา แอลกอฮอล์ 70%	86 (57.3)	52 (34.7)	12 (8.0)
3. ด้านกายภาพ			
3.1 การเปิดไฟที่มีแสงสว่างเพียงพอและเหมาะสม	145 (96.7)	3 (2.0)	2 (1.3)
3.2 การเปิดหน้าต่างและประตูขณะทำงาน หรือใช้เครื่อง ระบายอากาศที่ได้มาตรฐาน	133 (88.7)	13 (8.7)	4 (2.7)
3.3 การใช้อุปกรณ์ป้องกันเสียงดัง (ear plug) ในขณะ ทำงาน	44 (29.3)	36 (24.0)	70 (46.7)
4. ด้านการยศาสตร์			
4.1 การใช้อุปกรณ์ไคร์เป่าผมที่มีขนาดที่เหมาะสมไม่หนัก เกินไป และได้มาตรฐาน	139 (92.7)	9 (6.0)	2 (1.3)
4.2 การปรับระดับเก้าอี้ทำผมให้เหมาะสมกับการ ปฏิบัติงาน	128 (85.3)	18 (12.0)	4 (2.7)
4.3 การสวมใส่รองเท้าที่มีความนุ่ม ใส่สบายขณะยืน ทำงาน	121 (80.7)	20 (13.3)	9 (6.0)
4.4 การวางอุปกรณ์และสิ่งของที่ใช้ประจำวางใกล้มือขณะ ทำงานโดยไม่เอี้ยวตัว	121 (80.7)	28 (18.7)	1 (0.7)
4.5 การยืดเหยียดกล้ามเนื้อหรือส่วนต่างๆของร่างกาย เพื่อ ลดอาการตึงของกล้ามเนื้อขณะทำงาน	108 (72.0)	38 (25.3)	4 (2.7)

ตารางที่ 4.17 (ต่อ)

พฤติกรรมการป้องกันอันตรายจากการทำงาน (n=150)	ปฏิบัติ ประจำ	ปฏิบัติ บางครั้ง	ไม่เคย ปฏิบัติ
	n (%)	n (%)	n (%)
5. ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน			
5.1 การทิ้งใบมีดโกนที่ใช้แล้ว ในภาชนะที่คงทนไม่ทิ่ม ทะลุ	141 (94.0)	7 (4.7)	2 (1.3)
5.2 การตรวจเช็คอุปกรณ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและปลั๊กก่อนการ ใช้	125 (83.3)	24 (16.0)	1 (0.7)
5.3 การสวมใส่กางเกงขาสั้น เสื้อแขนสั้น หรือเสื้อแขนกุด ขณะปฏิบัติงาน	31 (20.7)	95 (63.3)	24 (16.0)

จากตารางที่ 4.17 พฤติกรรมการป้องกันอันตรายจากการทำงานเมื่อแยกรายด้านพบว่าด้านเคมีคือการใส่ถุงมือขณะสัมผัสสารเคมี เช่นน้ำยาขัดผม และการล้างมือหลังการสัมผัสสารเคมี ในสัดส่วนที่เท่ากัน คือ จำนวน 140 คน (ร้อยละ 93.3) รองลงมาคือการใส่ผ้าปิดปากและจมูก จำนวน 101 คน (ร้อยละ 67.3) ด้านชีวภาพ คือการแยกอุปกรณ์ที่มีส่วนผสมของสารเคมี ให้ห่างจากอาหารและวัสดุไวไฟ จำนวน 141 คน (ร้อยละ 94.0) รองลงมาคือ การแยกวัสดุ อุปกรณ์ ที่ใช้แล้วลงในขยะที่เฉพาะ จำนวน 132 คน (ร้อยละ 88.0) และการใส่ผ้าปิดจมูกและปาก เมื่อทำารู้สึกไม่สบาย เช่นหวัด จำนวน 128 คน (ร้อยละ 85.3) ด้านกายภาพ คือ การเปิดไฟฟ้าที่มีแสงสว่างเพียงพอและเหมาะสม จำนวน 145 คน (ร้อยละ 96.7) รองลงมาคือ การเปิดหน้าต่างและประตูขณะทำงาน จำนวน 133 คน (ร้อยละ 88.7) ด้านการยศาสตร์ คือการใช้อุปกรณ์ไคโรเปาผมที่มีขนาดที่เหมาะสมไม่หนักเกินไป และได้มาตรฐาน จำนวน 139 คน (ร้อยละ 92.7) รองลงมาคือ การปรับระดับเก้าอี้ทำผมให้เหมาะสมกับการปฏิบัติงาน จำนวน 128 คน (ร้อยละ 85.3) และการสวมใส่รองเท้าที่มีความนุ่ม ใส่สบายขณะขึ้นทำงาน มีสัดส่วนที่เท่ากันกับการวางอุปกรณ์และสิ่งของที่ใช้ใกล้มือ คือจำนวน 121 คน (ร้อยละ 80.7) และด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินคือ การทิ้งใบมีดโกนที่ใช้แล้ว ในภาชนะเฉพาะที่ จำนวน 141 คน (ร้อยละ 94.0) รองลงมาคือ การตรวจเช็คอุปกรณ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและปลั๊กก่อนการใช้จำนวน 125 คน (ร้อยละ 83.3)

ตารางที่ 4.18 ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลทั่วไป (ประเด็นที่สำคัญ) กับพฤติกรรมกรรมการป้องกัน
อันตรายจากการทำงานโดยรวม

ข้อมูลทั่วไป	พฤติกรรมกรรมการป้องกัน (ระดับ)			รวม (ร้อยละ)	P-value	
	สูง	กลาง	ต่ำ			
เพศ	หญิง	26 (21.2)	79 (64.2)	18 (14.6)	123 (100)	0.616 ^a
	ชาย	8 (29.6)	15 (55.6)	4 (14.8)		
อายุ	≤ 40	29 (23.6)	75 (61.0)	19 (15.4)	123 (100)	0.680 ^a
	≥ 41	5 (18.5)	19 (70.4)	3 (11.1)		
ระดับ การศึกษา	ไม่ได้เรียน- ประถมศึกษา	3 (18.8)	10 (62.5)	3 (18.8)	16 (100)	0.977 ^b
	ม.1 – ม.6/ ปวช.	19 (23.5)	50 (61.7)	12 (14.8)		
	ปวส. – ป.ตรี สูง กว่า ป.ตรี	12 (22.1)	34 (64.2)	7 (13.2)		
	≤ 10,000	24 (28.2)	49 (57.6)	12 (14.2)		
รายได้	> 10,000	10 (15.4)	45 (69.2)	10 (15.4)	65 (100)	0.173 ^a

*a = chi-Square , b = Fisher's Exact Test

จากตารางที่ 4.18 ไม่พบความสัมพันธ์ระหว่าง เพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ กับพฤติกรรม
การป้องกันอันตรายจากการทำงานโดยรวม

ตารางที่ 4.19 ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลสุขภาพ (ประเด็นที่สำคัญ) กับพฤติกรรมการป้องกันอันตรายจากการทำงานโดยรวม

ข้อมูลสุขภาพ	พฤติกรรมสุขภาพ (ระดับ)			รวม (ร้อยละ)	P-value	
	สูง	กลาง	ต่ำ			
โรคประจำตัว	มี	9 (27.3)	20 (60.6)	4 (12.1)	33 (100)	0.035 ^a
	ไม่มี	13 (11.1)	74 (63.2)	30 (25.6)		
อาการผิดปกติของร่างกาย	ปกติ	8 (9.4)	62 (72.9)	15 (17.6)	85 (100)	0.001 ^a
	ไม่ปกติ	26 (40.0)	36 (49.2)	7 (10.8)		
การได้รับข้อมูล	เคย	28 (21.9)	80 (62.5)	20 (15.6)	128 (100)	0.709 ^b
	ไม่เคย	6 (27.3)	14 (63.6)	2 (9.1)		

*a = chi-Square , b = Fisher's Exact Test

จากตารางที่ 4.19 พบความสัมพันธ์ระหว่าง โรคประจำตัว และอาการผิดปกติของระบบร่างกาย มีผลต่อพฤติกรรมการป้องกันอันตรายจากการทำงานโดยรวม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$) โดยพบว่า โรคประจำตัว เช่น โรคภูมิแพ้ โรคความดันโลหิตสูง โรคปวดกล้ามเนื้อ และระบบอาการผิดปกติ เช่น อาการทางระบบโครงร่างและกล้ามเนื้อ ระบบทางเดินหายใจ และระบบผิวหนัง ที่มีผลต่อพฤติกรรมการป้องกันอันตรายจากการทำงานโดยรวม และผลการศึกษาไม่พบความสัมพันธ์ระหว่าง การได้รับข้อมูลข่าวสารเรื่องโรคจากการประกอบอาชีพ กับพฤติกรรมการป้องกันอันตรายจากการทำงานโดยรวม

ตารางที่ 4.20 ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลการทำงาน (ประเด็นที่สำคัญ) กับพฤติกรรมการป้องกันอันตรายจากการทำงานโดยรวม

ข้อมูลการทำงาน		พฤติกรรมสุขภาพ (ระดับ)			รวม (ร้อยละ)	P-value
		สูง	กลาง	ต่ำ		
ระยะเวลา (ปี)	≤ 6	18 (22.5)	48 (60.0)	14 (17.5)	80 (100)	0.567 ^a
	> 6	16 (22.9)	46 (65.7)	8 (14.8)	70 (100)	
ระยะเวลา ทำงาน (ชั่วโมง)	≤ 8	6 (20.0)	16 (53.3)	8 (26.7)	30 (100)	0.115 ^a
	> 8	28 (23.3)	78 (65.0)	14 (11.7)	120 (100)	
การประกอบ อาชีพอื่นมา ก่อน	เคย	21 (33.3)	36 (57.1)	6 (9.6)	63 (100)	0.047 ^b
	ไม่เคย	13 (14.9)	58 (66.7)	16 (18.4)	87 (100)	
การอบรม สุขภาพ สถานบริการ เสริมสวย	เคย	20 (20.2)	67 (67.7)	12 (12.1)	99 (100)	0.276 ^b
	ไม่เคย	14 (27.5)	27 (52.9)	10 (19.6)	51 (100)	

*a = chi-Square , b = Fisher's Exact Test

จากตารางที่ 4.20 พบความสัมพันธ์ระหว่างการประกอบอาชีพอื่นมาก่อน มีผลต่อพฤติกรรม
การป้องกันอันตรายจากการทำงาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$) โดยพบว่า การประกอบอาชีพ
อื่นมาก่อน เช่น การทำงานในนิคมอุตสาหกรรม การค้าขาย และการรับจ้าง ที่ส่งผลต่อพฤติกรรม
การป้องกันอันตรายจากการทำงานโดยรวม และผลการศึกษาไม่พบความสัมพันธ์ ระหว่าง ระยะเวลา
ทำงาน (ปี) ระยะเวลาทำงาน (ชั่วโมง/วัน) และการอบรมสุขภาพสถานบริการเสริมสวย กับ
พฤติกรรมการป้องกันอันตรายจากการทำงานโดยรวม